

Βιστιάρης

Σταυρινός

Τὸ ποίημα "Ἀνδραγαθίες τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀνδρεοτάτου Μιχαήλ Βαβόδα", ἐκδοθέν τὸ πρῶτον ἐν Βενετίᾳ τὸ 1638 καὶ ἔκτοτε πολλάκις ἀνατυπωθὲν καὶ εὐρέως ἀναγνωσθὲν, ἐγράφη ἀπὸ τὸν αὐλικὸν (βιστιάρην) τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Μιχαήλ τοῦ Γενναίου Σταυρινόν, καζαγόμενον ἀπὸ τὴν Μαλσιανὴν τοῦ Δελβίνου (Β. Ἡπείρου). Ὁ ἴδιος εἰς τὸ τέλος τοῦ στιχουργήματός του πληροφορεῖ:

"Ἄν θέλετε νὰ μάθετε καὶ μένα τὴν πατρίδα,
Μαλσιανὴ ἢ χώρα μου, τοῦ Δελβίνου μερίδα...

Τὸ ὄνομά μου Σταυρινός, Βιστιάρης τὸ πινόμι...

(ἐκδ. Legrand, στ. 1301-1307)

Μὲ τὸ ἔργον τοῦ Σταυρινοῦ ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν ὁ D. Russo, ἐνδ' ἀνωτ. σ. 114-144.
 Ἀἱ ἐκδόσεις τοῦ ἔργου ἀναγράφονται ἐσ. 166-168. →